

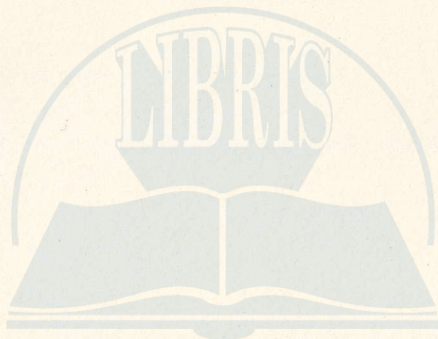

FLAVIU GEORGE PREDESCU

Softul GE

editura rao

PERSONAJE:

Poetul GE – este unul dintre cei mai de seamă reprezentanți ai Puterii inimii.

Eul Z. – stăpânul tuturor Structurilor organizate în sisteme.

Fiul Cognitiv – șeful executiv al Puterii energiilor sistemelor, entitatea care avea în grijă Strategia Constituției Umane.

Cifrus – cel mai bun prieten al Poetului GE, geniu al cifrelor.

Tereza – șefa Sigiliului deciziei finale, a doua entitate care avea în grijă Strategia Constituției Umane.

Luk – sfătuitor al Poetului GE, autor al Codului Recunoștinței.

A.K. Demos – fondator al Constituției Umane, până la partea de strategie. Fost mentor al Poetului GE și al lui Cifrus.

Profesorul Bi – profesor de statistică și colaborator al lui Cifrus.

Kaldent – contabilul Puterii sistemelor.

NdA – secretara generală a Puterii sistemelor.

Deșirakis, Director de Zvon Intern, Director de Zvon Extern etc.

CAPITOLUL I

I.1.

Se trăia într-o lume în care veștile rele, accidentele, conflictele și trădarea erodaseră spiritualitatea umană. Oamenii ignorau, considerând ca fiind fapte firești, acele tare sociale premergătoare oricărui tip de evoluție socială. Rar se întâmpla să treacă mai mult de o clipă fără nedreptăți, devenite plăgi pe un mental colectiv.

Conștiința umană se modificase atât de mult, încât, la cei mai mulți dintre oameni, se dezvoltase un nou lob cerebral, atipic pentru conformația creierului, o anomalie. Era o consecință a receptării prea multei agresivități. Copiii se nașteau cu sindromul fricii, izolați de bucuria vieții, bătrâni mureau nefericiți și neîmpăcați, marginalizați în indiferență. Inversiunea firescului determina oamenii să nu mai creadă că ceva bine se poate întâmpla. Erau inhibitate reacțiile de răzvrătire și inițiativele, care poate ar fi adus o mică speranță de nou.

Cum sentimentul credinței religioase era aproape inexistent, lipsa lui vitregea umanitatea de speranță. Pentru

care prin operele lor ținuseră lumea în echilibru sufletesc. Omul actual, preocupat doar de prezent și devenit obsedat de pragmatism, se afla departe de acele vremuri și nu le înțelegea.

Deoarece putea înmagazina sentimente și informații transformatoare de psihic, cu caracter eroic, filozofic sau mitologic, specia epică fusese suprimată. De foarte mult timp, nimeni nu mai văzuse cum arată un poem, astfel încât ideea în sine reprezenta ceva abstract. Acum se trăia într-un altfel de format, *supra-electronic*, în care din memoria Softului se ștergea tot ce nu era accesat zilnic de către cel puțin un milion de utilizatori. *Utilizatorii* erau, de fapt, persoanele care odată cu împlinirea vârstei de 21 de ani primeau *codul de recunoaștere*, strănepotul sofisticat al oricărui act și singura modalitate de conectare la realitate și informație. Prin acest cod, fiecare persoană, devenită majoră la 21 de ani, era *logată*¹ la server, fiind înregistrată în Soft. De acolo, toată activitatea, începând de la identitatea fizică până la radierea din rândul utilizatorilor vii, era monitorizată pas cu pas, prin activitățile pe care persoana era nevoită să le facă. Toate cifrele și faptele erau raportate și conexe în interiorul Softului. Ce medicament a fost luat, ce informație a fost citită, ce atitudine față de ceva, ce tip de succes sau ce eșec, toate erau înglobate în Soft. Ideea de vacanță se virtualizase. Se îmbrăca haina nevoii de iluzii senzoriale, pe care omul și-o administra punându-și niște

¹ Log in – conectare (n.a.)

ochelari speciali și niște căști la care zuruia un sunet similar cu cel făcut de o cascadă, menit să-l scoată din realitate. Obiectivul relaxării era ruperea psihicului uman de prezent, fapt care de multe ori crea efect invers, accentuând stări de depresie și sinucideri.

Singurele scrieri care puteau fi citite erau cele scrise în ziua respectivă. Se numeau *scrieri prezente* și aveau durate de viață mai scurte de o zi. Era vorba despre miile de evenimente pline de vești rele, așa-zise noutăți, repetitive, care îi țineau pe oameni captivi în ideea că fac parte dintre cei norocoși, pentru că nu le-a venit încă rândul la o nenorocire. Li se inducea senzația că exterior vieții lor se află un deșert al suferinței și că nu au ce să facă pentru a schimba ceva în propriile vieți sau în ale celor pe care îi iubeau. Neputința de a influența mediul în care trăiau le dădea crunta senzație de *resemnare negativă*.

Câțiva mari deținători de adevăruri țineau captiv mesajul acestora. Cei mai mulți apărau puterea Eului Z., cel care coordona toate structurile organizate în sisteme și care, împreună cu niște apropiați, crease un document cu putere de lege numit: Strategia Constituției Umane, modificat și anexat Constituției Umane anterioare lor. Privind din perspectiva luptei pentru dominație, filozofia puterii nu avea cum să se schimbe prea mult, indiferent cât timp s-ar fi scurs. Oricât se cobora în istorie, se găseau doar exemple repetitive procedural. Numele oamenilor erau singurele care difereau.

I.2

Într-un birou cu mobilier făcut din lemn masiv, cu scaune mari, străpunse de capse îmbrăcate separat în piele, se auzeau voci bărbătești. Patru veioze cu lumină galbenă și picior lung desenau linii calme. Tablourile mai mici și mai mari, din care unul cu o mare involburată, stârneau de fiecare dată curiozitate în ochii pușinilor care veneau în vizită.

Felul în care era decorat biroul făcea perindătorii să-și dorească să fi fost ei aceia care să stea zi de zi în acel loc și să simtă atmosfera ce aducea a nou, dar și a vechi în același timp, senzație plăcută, dar greu de descris. Deși decorat simplu, totul părea trasat cu o riglă sau făcut la sugestia unui vechi arhitect care a găsit croiala bunului gust și felul de a face în încăpere o atmosferă muzicală, cu acorduri de jazz în surdină și mirosuri amestecate de tutun și parfumuri.

– Crezi că va avea șanse să reușească un astfel de proiect? îl întreabă Cifrus pe bunul său prieten, Poetul GE.

Acesta îl asculta cu atenție, dar privirea era parcă ațintită pe o hartă numai de el văzută. După câteva secunde de tăcere, care păruseră minute bune, interlocutorul, ca trezit dintr-un vis, i-a răspuns:

– Îmi este dificil să-mi dau seama, probabil că da! Nu m-am înșelat în analiza mea nici data trecută, doar că proiectul nu a reușit, invocându-se considerente financiare.

Cifrus scâpă o înjurătură printre dinți. Apoi râse ca pentru el, părând că mereu este nevoit să-și caute o consolare.

– Așa e, zise. Sunt resurse pentru toate proiectele... în schimb... nu știu ce am mai putea face. Eu cred în ideea ta. Pare utopică, GE, contextele n-au fost în favoarea noastră.

– Ori nu s-au găsit majorități potrivite! zise Poetul GE, zâmbind. Mai degrabă cred că n-au avut o susținere politică, spuse trăgând discret dintr-o țigară și uitându-se în jos.

– În încăpere se simțea un soi de apăsare care se așternea ori de câte ori cei doi nu găseau un răspuns. Erau prieteni vechi, dar atunci când dezbăteau ceva care privea viitorul deveneau cei mai redutabili adversari în a-și contracara argumentele. De multe ori Poetul GE era cel care se enerva, însă Cifrus știa să se lase învins, ca apoi, când Cifrus era cătrănit, GE să fie acela care îl tempera scurtându-i lamentațiile cu negări ferme sau cu argumente spuse blând. Într-o formă sau alta, pe cei doi îi unea un anumit tip de gândire poetică. Cifrus fusese cel care, cu mulți ani în urmă, alcătuiseră un plan care îl inspirase teribil pe Eul Z. în alcătuirea modului de funcționare a *Puterii energiilor sistemelor*. GE susținea că Cifrus este genial, iar Cifrus era de părere și argumenta ori de câte ori avea ocazia că, de fapt, doar GE era cel înzestrat cu geniu. Poetul influențase tot ce a însemnat *gândirea de structură modernă*, altă sursă de inspirație pe care se bazaseră cei care au organizat și care stăpâneau formele de putere ale funcționării structurilor. Resursele creative ale celor două firi libere, aparținători ai *Puterii inimii*¹, au dus

¹ Denumirea prescurtată a *Puterii energiei inimii* (n.a.)